

saa trænge det danske Smør ud, om det er muligt, ved den billigere Pris og ved at levere en Vare, der ganske ligner Smør, og for hvilken der, som jeg sagde før, kan reklameres med, at den er dansk.

Jeg mener, det er uberettiget at slette en saadan Varebeskyttelse for et Produkt af saa fundamental Betydning for Landet, som vort Smør er. Jeg understreger, at det er en Varebeskyttelse; det har ikke noget med Toldbeskyttelse at gøre, men det er en Beskyttelse af det oprindelige Produkt, som man vil konkurrere med ved en Efterligning, idet man vil lave denne Efterligning saaledes, at der for Øjet ikke er noget Skel mellem de to Varer. Vi udførte her fra Landet i 1924 ca. 123 000 Tons Smør, der hjembragte til Landet 660 Mill. Kr. Det er Tal, som jeg beder det høje Folketing lægge Mærke til. Hvad betyder det for hele vor økonomiske Stilling herhjemme? Det betyder, at et Prisfald paa 10 Ø. pr. Pund vil sige et Minus paa 25 Mill. Kr. om Aaret for Landet, og det er jo et meget ringe Prisfald. Forholdet er jo det, at vore væsentligste Konkurrenter, jeg tænker navnlig paa New Zealand og Australien, enten ikke har nogen Fabrikation af Margarine eller, saa vidt man ved, har Forbud mod Farvning af Margarine. Efter det ærede Medlem Hr. Ulrichs og mit Skøn vil Forslaget op-
højet til Lov aldrig kunne gavne, men kun skade Landbruget, og Tilhængerne af Forandringen kan selvfølgelig heller intet bevise i modsat Retning. Der lader sig jo ikke føre Bevis paa den Slags Omraader; sker der et eller andet, saa vi faar et Prisfald som Følge af det Agitationsgrundlag, vi udleverer vore Konkurrenter i Kampen mod det danske Smør, kan man jo sagtens sige, at der er andre Ting, der har medvirket til dette Prisfald.

Det var Udvalget bekendt, at Statskonsulent Sørensen, som ellers opholder sig i Amerika, i Juli Maaned 1924 af Landbrugsministeriet blev sendt ud paa en Rundrejse netop til de Lande, som vi særlig skal konkurrere med paa det engelske Smørmarked; han skulde studere Forholdene i den sydlige Halvkugles Lande, Australien, New Zealand og Argentina, og jeg gaar ud fra — jeg har ikke set hans Instruks, men det gaar jeg ud fra som en Selvfølge —, at naar man sender en særlig Embedsmand ud for at undersøge disse Forhold, maa han først og fremmest være instrueret om nøje at mærke sig alt, hvad der kan være at iagttage vedrørende Smørproduktionen i disse Lande, Smørsalget, disse Landes Konkurrenceevne overfor Danmark, og hvad de

særlig sætter ind paa. Det var derfor saare rimeligt, at Udvalget vilde høre, hvad netop han mente om dette Spørgsmaal efter de Erfaringer, han havde indhentet paa sin Rejse; her drejer det sig jo nemlig i høj Grad om, hvorvidt vi ved en ændret Lovgivning skal give disse Lande Holdepunkter for den Agitation, som baade af de engelske Kolonier og af Moderlandet England drives med store Midler for at tilskynde de engelske Forbrugere til at foretrække Koloniernes Smør fremfor det danske Smør. Udvalget udbad sig Oplysninger om, hvorledes denne udsendte Embedsmand saa paa disse Forhold, om han mente, det kunde have nogen Betydning for det danske Smørs Stilling paa det engelske Marked, hvis vi ændrede vor Lovgivning, som det nu her foreslaas. Men Afsendelsen af de Spørgsmaal, som Udvalget ønskede besvaret, blev forhalet; Spørgsmaalene blev først afsendt en Maaned efter, at de var stillet, og da opholdt den vedkommende Statskonsulent sig i Argentina, hvor han ikke havde Materiale hos sig til en udførlig Redegørelse for sit Syn paa denne Sag. Ærede Medlemmer vil kunne se af Bilag Nr. 1 til Udvalgets Betænkning, hvorledes hans Svar lyder — Spørgsmaalets Ordlyd kender jeg ikke, da Spørgsmaalet, som er udsendt, ikke er opgivet i Bilaget. Statskonsulenten sender fra Buenos Ayres følgende Telegram: „Savner Materiale her til Besvarelse Telegram. Betænkelig ved Lovændring, der begunstiger Produktion og Eksport Margarine til Bordbrug. New Zealand Australien lille Produktion. Mejeri-
brug der og Amerika ønsker skærpet Lovgivning.“ Der menes altsaa her skærpet Lovgivning vedrørende Margarineproduktionen og Farvning af Margarine. Men saa tilføjer Ministeriet efter dette Telegram følgende, som jeg synes, mærkelige Linier: „Med Bemærkning, at Ministeriet ikke kan tillægge den af Statskonsulenten udtrykte Betænkelighed nogen Betydning“, og saa fortsættes der med, at det vil vare nogen Tid, inden man kan faa en udførlig Beretning. Jeg maa sige, at jeg har ikke kendt noget lignende i de Aar, jeg har siddet i den danske Rigsdag, at Ministeriet sender en Embedsmand ud for paa Statens Vegne at undersøge et for Danmarks Økonomi saa fundamentalt og betydningsfuldt Spørgsmaal som vore Konkurrenters Forhold paa dette Omraade, og hvad det kan have at betyde for os, og hvad det har at betyde med Hensyn til den Ændring i vor Lovgivning, som her er foreslaaet — man sender en Embedsmand ud paa Statens Vegne, og selvfølgelig paa